

Wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2012 r. — Hell Energy Magyarország przeciwko OHIM — Hansa Mineralbrunnen (HELL)

(Sprawa T-522/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego HELL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy HELLA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 58/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hell Energy Magyarország kft (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: M. Treis, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Hansa Mineralbrunnen GmbH (Rellingen, Niemcy) (przedstawiciele: A. Renck, V. von Bomhard, E. Nicolás Gómez i T. Dolde, adwokaci)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 sierpnia 2010 r. (sprawa R 1517/2009-1), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Hansa Mineralbrunnen GmbH i Hell Energy Magyarország kft

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hell Energy Magyarország kft zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 9 stycznia 2012 r. — Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft przeciwko Komisji

(Sprawa T-407/09) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Umowy dotyczące sprzedaży mieszkań w ramach prywatyzacji mieszkań komunalnych w Neubrandenburg — Skarga do Komisji — Akt niezaskarżalny — Niedopuszczalność — Skarga na bezczynność)

(2012/C 58/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH (Neubrandenburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez-Müller i J. Dammann)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i K. Gross, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG (Berlin, Niemcy) i Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG (Berlin) (przedstawiciel: adwokat C. von Donat)

Przedmiot

Z jednej strony żądanie stwierdzenia nieważności rzekomej decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 29 lipca 2009 r. uznającej, że niektóre umowy zawarte przez skarżącą, dotyczące sprzedaży mieszkań w ramach prywatyzacji mieszkań komunalnych w Neubrandenburg, nie są objęte zakresem zastosowania art. 87 ust. 1 WE, a z drugiej strony żądanie stwierdzenia bezczynności Komisji w rozumieniu art. 232 WE w zakresie w jakim nie zajęła stanowiska co do tych umów na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (Dz.U. L 83, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję, Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG i Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 11 stycznia 2012 r. — Phoenix-Reisen i DRV przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Pomoc państwa — Niemiecki system subwencji wypłacanych pracownikom niewypłacalnych przedsiębiorstw i ich finansowania — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Niedopuszczalność)

(2012/C 58/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Niemcy) i Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat R. Gerharz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze, J. Möller i B. Klein, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 8707 z dnia 19 listopada 2009 r., w której uznano, że przewidziany w ustawodawstwie niemieckim system subwencji wypłacanych pracownikom niewypłacalnych przedsiębiorstw oraz ich finansowania nie stanowi pomocy państwa (pomoc NN 55/2009) (Dz.U. C 323, s. 5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Phoenix-Reisen GmbH i Deutscher Reiseverband eV (DRV) pokrywają poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 11 stycznia 2012 r. — Ben Ali przeciwko Radzie

(Sprawa T-301/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Tunezji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Żądanie zmiany zaskarżonego aktu — Żądanie odszkodowawcze — Oczywista niedopuszczalność)

(2012/C 58/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Tunis, Tunezja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo A. Vitro i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, następnie R. Liudvinaviciute-Cordeiro i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 31, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego, a po drugie, żądanie zobowiązania Rady do przyjęcia pewnych odstępstw od nałożonego przez wspomniane rozporządzenie zamrożenia środków finansowych oraz żądanie mające na celu naprawienie szkody, jaką miał ponieść skarżący.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Boehringer Ingelheim International przeciwko OHIM (RELY-ABLE)

(Sprawa T-640/11)

(2012/C 58/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: V. von Bomhard, A. Renck i C. Steudtner, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2011 r. w sprawie R 756/2011-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „RELY-ABLE” dla usług z klas 38,41 i 42 — międzynarodowa rejestracja IR nr 1044333

Decyzja eksperta: odmowa przyznania ochrony znakowi towarowemu w Unii Europejskiej dla wszystkich zgłoszonych usług

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza mylnie przyjęła, że zgłoszone oznaczenie „nie jest szczególnie fantazyjne lub arbitralne” oraz stanowi „oczywisty błąd ortograficzny słowa reliable” i w rezultacie postrzegane byłoby jako zachwalające. Co więcej, Izba Odwoławcza błędnie przyjęła, że błędy ortograficzne są „częstym przesłaniem reklamowym” oraz, że ma to znaczenie w niniejszej sprawie.